

ก่อนปิดเล่ม

รูสมิเล่มฉบับนี้เป็นฉบับเริ่มต้นของปีที่ ๑๐ สิ่งที่เราจะต้องเร่งปรับปรุงเป็นการด่วน ก็จะต้องพิมพ์ออกมาให้ทันกำหนดเวลาเท่าที่ผ่านมามีผู้อ่านที่หวังดังกั้นมาก คือความล่าช้า ซึ่งเราต้องขออภัยมาเป็นลำดับ

ฉบับนี้คงค้างคั้งด้วยบทความเกี่ยวกับภาคใต้ที่น่าสนใจอีกเช่นเคย อ.ณรงค์ฤทธิ์ สักการณรงค์ ซึ่งคลุกคลีอยู่กับวงการปอเนาะหรือโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ได้เสนอบทความเกี่ยวกับข้อคิดเห็นต่อโรงเรียนประเภทนี้ มีอย่างน่าสนใจ แถมมีบทสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง เพิ่มสาระเนื้อหาอย่างเข้มข้น

เรื่องเกี่ยวกับพฤษศยศาสตร์ภาคใต้ เราเสนอเรื่องที่น่าสนใจคือ "วางสาด ดูดู และลองกอง" ของ ดร.นพรัตน์ บำรุงรักษ์ ฉบับหน้า อ.สมพร จันทเดช มอบเรื่อง "ขุ่นและจำปาละ พืชที่ควรปลูกไว้หลังบ้าน" เราจะมีเรื่องทำนองนี้เสนอท่านเป็นประจำ

เรื่อง "เล่าเรื่องเมืองตานี" ก็มาถึงบทอวสาน ขอขอบคุณ หะยีวัน มะโรหบุตร ที่กรุณาแปลจากภาษามลายูอักษรโรมัน ติดต่อกันถึง ๗-๘ ฉบับเป็นจำนวนหลายหน้าที่เดียว ทางศูนย์การศึกษาเกี่ยวกับภาคใต้จะขอไปพิมพ์เผยแพร่เป็นรูปเล่ม ร่วมกับตำนานปิดตานีฉบับอื่น ๆ ด้วย ผู้สนใจ

โปรดติดตามนะครับ

มิสเตอร์ Wayne A. Bougas พนักงานบริษัทน้ำมันที่จังหวัดสงขลามีความสนใจเกี่ยวกับกูโบหรือสุสาน ของชาวไทยมุสลิม ได้เสนอกูโบรบาโรโม ที่ดินของลูโตะ ปัดลานี ผู้เขียนได้มอบให้อ.เสนีย์ หมัดหมาน และ คุณแดงด้อย ไทยทัน ช่วยแปลเป็นภาษาไทยให้รูสมิแเลโดยเฉพาะเราขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

นอกจากนี้ยังมีเรื่องอื่น ๆ ที่น่าสนใจ หวังว่าคงให้สาระและความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านตามสมควร มีอะไรคิดชมก็เชิญบอกให้เราทราบด้วย จะขอบคุณอย่างยิ่ง
ฉบับหน้าพบกันใหม่ะครับ

ต่อจากหน้า ๕๖

เป็นวิธีการรักษาตามปรกติของพ่อหมอ มีเสื่อ (โพตี) ปูไว้ที่พื้น และเหนือศีรษะของเขามีมุ้งทำด้วยใบมะพร้าว ตกแต่งด้วยใบไม้ปลอม บางส่วนประดิษฐ์เป็นรูปนก มุ้ง (ส่วนครอบ) นี้เจดนาให้เป็เหมือนสวนดอกไม้เพื่อล่อวิญญาณบนเสื่อตรงหน้าเขมอนเป็นหมอนน้ำมันดีสำหรับกันผี มีฐานเป็นขาเล็ก ๆ ที่ชอบ และมีโล่ใสน้ำมัน ข้าว รูป และแท่งอำพัน ที่ขาดไม่ได้นั้นก็คือขอและตัวหนังตะลุง ๒ ตัว ซึ่งต้องใช้ตัวเขมาร์และตุรารห์ตามพ่อมดมลายูใช้ และเมื่อใครต้องการจะเลิกพิธีก็เพียงแต่เอาปอขมคนถูก

จำตายมาถูกหน้าผากหนึ่งตะลุงตัวนี้ และเอาเลือดคนตายมาป้ายหนังตะลุง เขมอนนอกกว่าที่เป็น เช่นนี้เพราะเขมาร์เคยกล่าวถึงคนที่ถูกฆ่าในนิทานป็นเหยื่อ

หลังจากการเริ่มต้นแล้ว เขาก็เตรียมภาชนะใส่ก๋วยหนุ น้ำ เสิ่ล ขอและตัวหนังตะลุง แล้วก็ท่องมนต์พร้อมกับเล่นขอไปด้วย พอสวดมนต์จบเขาก็วางขอลงและเข้าฌาน ซึ่งมีลักษณะคล้ายพิธีในวันก่อน เพียงแต่อาการไม่รุนแรงอย่างนั้น ฉาณที่ว่่านี้แบ่งออกเป็น ๕ ขั้นตอน ซึ่งเขาจะต้องเชื่อเชิญญาติผีมาที่สระรายคิดต่อกันก่อนจะเชิญวิญญาณลงมา เขาต้องเอี่ยมมนต์สั้น ๆ ถึงบรรดาวิญญาณที่สิงสถิตที่ศาลทั้งหลายในคืนนั้น และจุดเทียนบูชาซึ่งเขาปักไว้ที่เสาบ้าน และเจิมเทียนพร้อมกับเวียนรูปหน้าเทียนนั้นด้วย

เมื่อทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว เขาก็เปลี่ยนเสื่อผ้า โดยสวมโสร่งซึ่งได้นำมาเป็นพิเศษ ภรรยาของเขาอนบนเสื่อเอาหน้าคางลงและเปลือยอกปล่อยผมสยายประป่า เขาทำที่เหมือนว่าตีหัวและหลังของเธอด้วยตัวหนังตะลุง ทั้ง ๆ ที่ความจริงเขาเพียงแต่ตบเบา ๆ และเป็นเพียงเล่น ๆ เท่านั้น ด้วยเหตุนี้ในขณะที่ยังลึงที่ทรงมนต์ไปด้วยเขาได้ค่อย ๆ ไล่ผีร้ายที่รบกวนเธออยู่ เริ่มจากที่ตัวเธอไปตามต้นขาลงไปจนถึงเท้า และออกไปจากทุกส่วนในที่สุด หลังจากนั้นเขาก็ให้ยาซึ่งเธอจะต้องกิน และจบพิธีลงด้วยการเชิญให้วิญญาณที่เขาเรียกมา กลับไปยังที่พำนักเดิมของตน (อ่านต่อฉบับหน้า) □